

عنوان مقاله:

معماری روستای پالنگان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی سکونتگاههای سنتی زاگرس (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

هادی باقری سبزوار - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه تربیت معلم سبزوار

ناصر ربیعی

رسول سارلی

خلاصه مقاله:

در ناحیه زاگرس مناطقی با بافت ساده وجود دارد که می توان مولفه های واقعی معماری منطقه را در آنها شناسایی کرد. مولفه هایی که هویت پنهان این معماری را در خود حفظ کرده است. یکی از این مناطق روستای پلکانی پالنگان است که از لحاظ بافت، وسعت، استقرار در بدنه کوه و ساختار معماری از مهمترین نمون ههای معماری این مناطق محسوب میشود. در این مقاله به بررسی معماری و بافت روستای کوهستانی پلکانی پالنگان که یکی از مهمترین روستاهای منطقه اورامانات کردستان به شمار می رود پرداخته می شود که نشانگر هماهنگی کامل انسان با طبیعت می باشد. چنین وحدت و قرابتی میان انسان و طبیعت و یا میان فرهنگ و طبیعت را حتی می توان در خصایص آرمانگرایی، معماری وجنبه های زندگی مردم این سرزمین به عینیت دید. برای ایجاد سکونت گاه، در اینجا بدنه سخت و سترگ کوه تراشیده شده و در بستر کوچکی که بوجود می آید با همان سنگ ها، بصورت خشکه چین و بصورتی استادانه و هنرمندانه روبهم چیده شده و خانه ای زیبا، استوار و رفیع ساخته می شود. رنگ دیوارها همان رنگ کوهستان بوده و فقط فرم متفاوت آن است که در دیدگاه بینندگان جلوه می کند. تمامی خانه ها و کوچه ها آن چنان با شیب زمین هماهنگ و پیوسته شده اند که گویی پیکره واحدی را تشکیل داده اند. کوچه ها در کمرکش کوه قرا ر گرفته و معمولاً یک معبر اصلی با بیشترین عرض به عنوان محور عمده حرکتی، طرفین روستا را به یکدیگر متصل می کند. کوچه های دیگری نیز به موازات آن در بافت روستا مسیرهای فرعی را تشکیل داده و همگی تابع شیب غالب هستند.

کلمات کلیدی:

پالنگان- معماری- پلکانی- اورامانات- زاگرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/56673>

